

האלו ענת?

"האלו, את ענת טופול?"
"מרבית."

"בוקר טוב, מרבית המרחלת, שמעתי שהחטפת שתי סטירות לשחקנית שמופיעה איתך בהצגה טנזי, כשהופעתם בחיפה."
"אה...א...א... אהה, זה נכון, אבל סטירות הלשות."
"???"

"אבל איך את יודעת? אף אחד הרי לא יודע? היינו רק שתינו בחדר, ואולי עוד מישהו. איך נודע לך?"
"נודע. איך זה קרה?"

המרחלת מתלבטת

אם הייתם היום בעורי, הייתם מתלבטים גם אתם. אני ברילמה קשה, וכמעט ללא מוצא. כעיתונאית בעלת מצפון, וכאחראית להעברת מידע לקוראים, אין ספק שאצטרך לסקר את נישואיה של **ענת סבידור** בראשית ינואר **ליצחק גולדצוויג**. אך אם אעשה זאת, יתכן ותצטרכו להסתפק בתחליף עלוב למדור שלי, כי הסיכוי הוא שיקצצו אותי בכלנדר. וזאת הדילמה: כלנדר או מצפון. חד וחלק. אולי נעביר אליכם את ההחלטה. איך אתם אוהבים אותי — ברפוס או בכוס?

במערכת הופיע **יוסף מנפרד ישראל**, המכונה ג'ו. וכשלא מצא את עורכי פנוי לשיחה איתו, הותיר אחריו מיכתב נחמד, שזו בערך לשונו:

"אני יוסף מנפרד ישראל המכונה ג'ו טל... עורך ראשי של ישראל רוויו, ואסיר-ציון לשעבר, טל....."

"ככבוד רב אני מעריך אותך על המאמר על שפירא. דיר-בלק, זי אין ז'נטלמן (היה ז'נטלמן, בגרמנית).
"לאורי היקר! אני מבקש ממך להיפגש איתי עקרב כמוך, גרמני כמוך, חניך גרוד 51 גיבעתי, בעניין חתונתה של ענת סבידור, נא ודא שאינני מהמיתרס השני. אני חבר מערכת חדשה, בוגר

החל מרחלת על כל העולם

מנחם וענת סבידור המאוהב המאיים

לעורך ולמערכת, שנמסרו למוכירה המפחזת. עכשיו, אילו היה העורך שלי גבר, היה הוא הולך לחתונה ומרווח. אך השפן, כמו שאני מכירה אותו, יטען שחתונות זו המלוכה שלי, וייעלם לחודש-חודשיים.
מי יישאר?
אתם יודעים!

מרק אשכוליות וסלט תמרים

שיהיה במזל! לא כל יום רואים חתונה כזאת!
בהתחלה יגישו חטיפים, פלחי קלמנטינות מסוכרים, עם קוקטייל של מיצי-פירות עם יין-ענבים. אחרי החופה תוגש הארוחה. יפתחו בבורקס ממולאים בתאנים. אחר כך רבע בננה צלווה, עם מחית של אבוקדו, ומנה אחרונה — קצת פירות לקינוח.
אין מקום לכולכם. אחרת הייתם גם אתם מוזמנים לחאן הירושלמי ב-18 בינואר, כשאלברט פירות ישא את בחירת ליבו. כולם שכחו שלאלברט יש שם — החיים, בנאי. משבט-הבנאים הירושלמי. בעבר היה נשוי קצת עם קנדיה, וכשחזר ארצה הכיר אחות בבית-החולים שערי-צדק, אביגיל כהן. גם החתן וגם הכלה הם בשנות ה-30 שלהם.
כשמענו במועצת-הפירות על השימחה המתקרבת, הטילו את הביצוע על פירסום אר-קיי המפרסמים הקבועים של המועצה. וכך, אחרי שבירת הכוס והנשיקות לכל צד, צפויה לאורחים סעודת-פירות עלא כף-כיפאק.

מישפחה? אני מכירה את האשה שלו, גם היא מנגנת, אמרו לי באיזה מלון, אולי הילטון או דן, איפה הילד שלהם, שהיה שר אמא, אמא, והיו יורדות לי הדמעות?
את בטח מתכוונת לאלי. גם אני הייתי מתה עליו. איך היה שר שיגעון, מחמם את הלב כזה. עכשיו חלאס, הוא גדול, נסע לאמריקה ללמוד מוסיקה.
איפה הוא לומד?
בהוליווד, הוא לומד איך עושים מנגינות לסרטים. אומרים עליו גאון, בחיי.
למי חיתנו את האחות של שרה ריבקה? אני זוכרת אותה, הייתה נחמדה תמיד. ובכלל, תגיד, היא לא באמריקה?
אפשר למות ממך? רבקה חזרה עוד לפני שנה מאמריקה, מצאה עבודה באיזה מלון, מוריה או שם כזה רומה, ושם הכירה רומני אחר, אני חושבת קוראים לו אבי, איש גרוש, אבל נחמד לאללה.

האחות הקטנה

וייצמן, הפרופסור מוכאל סלע, אה, נכון, שכחתי.
היתה יופי של חתונה. לא פלא שלא ראיתי אותך שם, כי הומינו רק את המישפחה, ואולי עוד כמה. אבל את לא יודעת מה הפסדת. שרה מבשלת שיגעון, עברה כמו אנלי-אירועית-מה, והכינה קוסקוס כמו בבית, ולשון של עגל, ואוכל סיני, שיגעון!
אולי למדה לבשל גם אצל לילי.

שרה ומיכאל סלע הבן בחוליווד

מה איתך? עוד לפני שהכירה את לילי שרון ופגשה אצלה בחווה את הפרופסור, היא היתה מלכה במישפחה. וחוז מזה, לילי אין זמן, כל היום רצה אחרי אריק, לאן שהוא הולך, היא אחריו. שלא יתפוס עין רעה, או משהו.
מי עוד היה בחתונה?
את לא מהמישפחה, את לא מכירה. אולי אותך את כן מכירה, את **נרעם קניאל**, עשה שמה, ניגן על כזה כמו פסנתר, אבל קטן, חשמלי.
בטח שאני מכירה את קניאל! מה, הם

מכירה את האחיות לבית קיקה? מצויין!
די, כולן נשואות. האחרונה התחתנה גם היא, ברוך השם!
מת?
ביום השלישי בשבוע שעבר, במכון וייצמן ברחובות.
שאלתי אותך אם את מכירה אותן, שוויצרות! הרי שרה, האחות הגדולה, נשואה לנשיא מכון

ענת טופול ההורים שותקים

"בהצגה היא צריכה לנסות להסיר מראשי פאה נכרית, אבל אני מסירה אותה לבר. באותה הצגה נסחפה **אורלי זילברשיץ** ובהלהבות לקראת הסוף הסירה את הפאה מראשי במשיכה."
"וזה?"
"זה כל הסיפור. אחרי ההצגה, בחדר-ההלבשה, סטרתי לה. אבל ככלל, אנהנו חברות טובות ונישאר כאלה."
"מה קורה עם החבר שלך?"
"אדריאן ריבר שמו, הוא בדיוק עכשיו כאן בארץ, הגיע לביקור."
"ספרי לי על הבחור."
"הכרתי אותו בבית-הספר לדרמה בלונדון. הוא אירי, לא-יהודי, יתום מאב, אמו עובדת כמבשלת במוסד אירי. כרגע הוא איתי, ולא עובר. הרומן שלנו מתנהל כבר שלוש וחצי שנים."
"ומה אומרת סבתא טופול? הרי הוא לא יהודי?"
"היא מאוד אומללה, ואינה ישנה כלילות מצער."
"וההורים?"
"אבא ואמא שותקים, לא אומרים דבר."

לא סוחר נשק

לפי מיטב ידיעתה של סילביה בן-עמי, סיניור **אסטרדה** מארגנטינה אינו סוחר-נשק בינלאומי, היא מכירה אותו מביקורו הקודם בארץ. והיא עדיין סבורה שהוא איש-עסקים.
מדוע שאלתי אותה? סתם: וחוז מזה היא גם מזכירתו של ראש-המשלה נרימוס. **יצחק רבין**, וגם טלפוניסטית במלון פלזה נתל-אביב, שלושה ערבים כשבוע.
עכשיו הסניור הגיע לביקור נוסף, ועימו קבוצה של שמונת-שעה אנשים, ושבו היא נפגשת איתו.
אמנם, נשמעה טענה שמר אסטרדה מנהל רומן עם הגברת, ועוזר לה בשיפוז דירתה.